

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobce: **JMB-STEEL s. r. o.**

sídlem Zámecké nám. 42, Frýdek, 738 01 Frýdek - Místek
zastoupený JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem,
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému:

Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj

sídlem Na Jízdárně 3162/3, Moravská Ostrava a Přívoz, 709 00
Ostrava

o žalobě proti rozhodnutím ve věci příslušenství daně ze dne 30. 9. 2019 č. j. 3410298/19/3207-51521-802655 a č. j. 3451247/19/3207-51522-801133,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobce se žalobou, doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 29. 11. 2019, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2019 č. j. 3410298/19/3207-51521-802655 a č. j. 3451247/19/3207-51522-801133 (dále jen „napadená rozhodnutí“), kterými byla zamítnuta žalobcova žádost o prominutí příslušenství daně, a to úroku z prodlení na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2012 a 2013 a úroku z prodlení na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období října, listopadu a prosince 2012 a ledna až prosince 2013.
2. Žalobce namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu, že u něj byly naplněny podmínky prominutí úroku z prodlení a penále podle § 259b odst. 1 a 2 a § 259a odst. 1 a 2 zák. č. 280/2009 Sb., (dále jen „daňový řád“), neboť daně byly uhrazeny obratem po jejich doměření i přesto, že doměřené daně nebyly řádně předspsány na osobní daňové účty žalobce v důsledku podaného odvolání, stejně tak byl uhrazen i úrok z prodlení, a základem pro stanovení prominuté části úroku z prodlení bude částka nižší, než kdyby žalobce tuto uhradil později na základě posečkání. Žalobce dále poukázal na nepřiměřenou tvrdost zamítnutí žádosti zasažením svého cash flow bezprostřední úhradou daně. Ospravedlnitelný důvod žalobce spatřuje právě v okamžitém inkasu daně.
3. Žalovaný zopakoval argumentaci, na které jsou založena napadená rozhodnutí. Za ospravedlnitelný důvod nelze považovat úhradu daně před náhradní lhůtou splatnosti, neboť ospravedlnitelný důvod se musí vztahovat k době, po kterou byl žalobce v prodlení s úhradou daně. Nesouhlasil ani s tvrzením žalobce o dobrovolném hrazení daně, protože tato byla doměřena z moci úřední, když v průběhu nalézacího řízení vyšlo najevo, že poslední tvrzená a uhrazená daň nebyla tvrzena ani uhrazena řádně a včas. Vzhledem k tomu, že žalobce nežádal o posečkání s úhradou daně formou splátkování, nevznikl mu tak úrok z posečkané částky a nelze tak srovnávat ospravedlnitelné důvody prodlení týkající se úroku z posečkané částky s žalobcem tvrzeným důvodem prodlení týkající se úroku z prodlení. K nepřiměřené tvrdosti neprominutí úroku z prodlení žalovaný nemohl přihlédnout, neboť žalobce nesplnil základní podmínku pro prominutí úroku z prodlení, kterým je existence ospravedlnitelného důvodu prodlení.
4. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.
5. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobci byla dodatečnými platebními výměry z 26. 2. 2018 na základě zprávy o daňové kontrole z 26. 2. 2018 doměřena daň z přidané hodnoty včetně penále za zdaňovací období říjen až prosinec 2012 a leden až prosinec 2013. Proti dodatečným platebním výměrům podal žalobce odvolání, o kterém rozhodlo Odvolací finanční ředitelství dne 13. 6. 2019 tak, že odvolání zamítlo. Dne 25. 7. 2019 vyměřil žalovaný platebními výměry úrok z prodlení. Dne 5. 9. 2019 požádal žalobce o prominutí příslušenství daně z důvodu vstřícnosti vůči správci daně, okamžité úhrady doměřené daně včetně penále i úroku z prodlení, a nepřiměřené tvrdosti. Žalovaný rozhodl o prominutí penále, následně napadeným rozhodnutím zamítl žádost žalobce o prominutí úroku z prodlení, založeným na stěžejním argumentu o absenci ospravedlnitelného důvodu prodlení s úhradou daně.

6. Dne 20. 3. 2018 byla na základě zprávy o daňové kontrole z 19. 3. 2018 žalobci dodatečným platebním výměrem doměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2012 a téhož dne byla na základě téže zprávy o daňové kontrole dodatečným platebním výměrem doměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2013. Proti dodatečným platebním výměrům podal žalobce odvolání, o kterém rozhodlo Odvolací finanční ředitelství dne 4. 6. 2019 tak, že výši doměřené daně snížilo, odpovídajícím způsobem snížilo i penále. Dvěma platebními výměry z 23. 7. 2019 žalovaný vyrozuměl žalobce o předpisu úroku z prodlení ze splatné daně z příjmů za rok 2012 a 2013. Dne 5. 9. 2019 žalobce požádal o prominutí příslušenství daně s ohledem na bezprostřední ohradu doměřené daně, penále i úroku z prodlení. O žádosti rozhodl žalovaný tak, že žalobci prominul penále, napadeným rozhodnutím zamítl úrok z prodlení, založeným na stěžejním argumentu o absenci ospravedlnitelného důvodu prodlení s úhradou daně.
7. Podle § 259b daňového řádu, odstavce prvního, *[d]aňový subjekt je oprávněn požádat správce daně o prominutí úroku z prodlení nebo úroku z posečkané částky, pokud byla uhrazena daň, v důsledku jejíhož neuhrazení úrok vznikl. Podle odstavce druhého, [s]právce daně může zcela nebo zčásti prominout úrok z prodlení nebo úrok z posečkané částky, pokud k prodlení s úhradou daně došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit. Při tom není vázán návrhem daňového subjektu. Podle odstavce třetí, [p]ři posouzení rozsahu, ve kterém bude úrok prominut, správce daně zohlední skutečnost, zda ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládají tvrdost uplatněného úroku.*
8. Jak dovodila dosavadní judikatura, na prominutí úroku z prodlení i při splnění zákonných předpokladů (tj. žádost daňového subjektu a úhrada daně, v důsledku jejíhož neuhrazení úrok vznikl) není nárok. Tento závěr je zřejmý již ze samotného znění § 259b odst. 2 a 3 daňového řádu. Vyhovění žádosti, jakož i rozsah prominutí úroku, je totiž vázáno na úvahu správního orgánu. Toto správní uvážení svěřené správci daně sice nevylučuje soudní přezkum rozhodnutí o částečném či úplném nevyhovění žádosti o prominutí úroku, avšak soudní přezkum se musí zaměřit na to, zda správce daně aplikaci tohoto uvážení založil na řádně zjištěném skutkovém stavu, zda užil zákonná kritéria (jak ta zákonem výslovně stanovená, tak i kritéria vyplývající z ústavního pořádku, např. zákaz diskriminace či ochrana legitimního očekávání založeného na ustálené správní praxi) a zda správní uvážení při rozhodování o žádosti daňového subjektu řádně a logicky odůvodnil (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2019, č. j. 4 Afs 342/2018 - 35, ze dne 27. 7. 2006, č. j. 2 Afs 207/2005 - 55).
9. V posuzované věci žalovaný zamítl žádost z důvodu absence ospravedlnitelného důvodu, který se podle něj musí vztahovat k samotnému prodlení žalobce s úhradou daně, nikoliv k úhradě daně po jejím doměření z moci úřední. K ostatním důvodům nepřihlédl, neboť měl za to, že není – li zde ospravedlnitelný důvod, není možné k dalším okolnostem přihlídnout, neboť již nejsou relevantní, když relevantní by mohly být pouze pro rozsah prominutí. Žalovaný tak založil svou úvahu na řádně zjištěném skutkovém stavu (tento nebyl mezi účastníky sporný) a vzal v úvahu zákonem předepsaná kritéria, tj. absenci ospravedlnitelného důvodu, pro který došlo k prodlení, rovněž řádně vysvětlil, proč k prominutí úroků nepřistoupil a proč nepovažoval žalobcem uvedené okolnosti za relevantní. Žalovaný tak při svém uvážení postupoval v rámci shora uvedeném. Jeho úvaha

je nadto logická a v souladu s citovaným § 259b daňového řádu. Vyžaduje – li daňový řád v odstavci druhém tohoto ustanovení existenci důvodu, pro který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu prodlení ospravedlnit, je nutno tento důvod vztahovat k prodlení s úhradou daně, za které byl úrok z prodlení předepsán. Prodlením je podle § 252 odst. 1 daňového řádu doba ode dne splatnosti splatné daně. Splatnost daně se odvíjí od posledního dne lhůty pro podání řádného daňového tvrzení (§ 135 odst. 3 daňového řádu). Splatností daně je označení dne, ve kterém nejpozději musí být platební povinnost splněna. Den splatnosti může být v důsledku doměření daně (resp. její části) stanoven vícekrát, pak se jedná již o náhradní den splatnosti, který však pro počátek prodlení, a tudíž pro vznik a výpočet úroků nemá význam. Výše úroků se totiž odvíjí od původního dne splatnosti. Původním dnem splatnosti je den, který je buď označen zákonem (nejčastěji), anebo stanoven rozhodnutím správce daně. Tento závěr zastává jak právní teorie (viz Daňový řád. Komentář. Wolters Kluwer. Praha 2011), tak i judikatura, kdy lze citovat např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2016, č. j. 6 Afs 247/2015-33, v němž soud dospěl k závěru, že „pokud byla podle dodatečného daňového přiznání doměřena daň vyšší, je daňový subjekt v prodlení v rozsahu neuhrazeného doměrku již ode dne původní splatnosti, zatímco v případě, kdy je podle dodatečného daňového přiznání daň nižší, vznikne přeplatek až jejím vyměřením, tj. v případě dodatečných daňových přiznání je třeba mít za to, že daň je vyměřena k poslednímu dni lhůty pro podání dodatečného daňového přiznání“. Žalobce byl v prodlení s úhradou jak daně z příjmů, tak daně z přidané hodnoty, doba prodlení nebyla mezi účastníky sporná. Pro uvážení, zda je zde důvod, způsobilý ospravedlnit prominutí úroku z prodlení za toto prodlení, jak vyžaduje shora citovaný § 259b odst. 2 daňového řádu, jsou tak z logiky věci relevantní okolnosti, vztahující se k tomuto prodlení, nikoliv chování žalobce po doměření daně. Vstřícné chování žalobce a ekonomické dopady na žalobce jsou rozhodným kritériem až pro stanovení rozsahu prominutí (§259b odst. 3 daňového řádu).

10. Rozhodnutí žalovaného je tak v souladu s § 259b daňového řádu a tedy zákonné, a soud proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 1 s. ř. s.
11. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 16. června 2020

Mgr. Jiří Gottwald

[Zadejte text.]

předseda senátu